

АНА ТІЛІ

1990 жылғы
наурыздың 22-сінен
бастап шығады

Ұлт Тағзымы

Сөзі жоғалған
жұрттың
өзі де жоғалады

Бір шың бар – «Шөмішбай» деп аталатын

*Халқынан аяған жоқ махаббатын,
Шығарған ел ерлігін,
Ата даңқын.
Аяулы Алатаудың аясында,
Бір шың бар –
«Шөмішбай» деп аталатын.*

*Сол бір шың,
Алатаудың бір өркеші,
Әуелден Ай сырласы,
Күн еркесі.
Аралға арна тартып қосылуға.
Керуен –
Келешектің жүрер көші.
Жарқылдап жайдың оғы
Алдаспандай.*

*Тазарып ақын көңіл таңғы аспандай.
Арал мен Алматының арасында,
Үзілмес Жібек жолы жалғасқандай.*

*Ол менің қазағымның Шөмішбайы,
Суы мол, шөбі шүйгін, өріс жайлы.
Бірі – тау, бірі – теңіз болса-дағы,
Арал мен Алматыны тең ұстайды.*

*Астана дүрсілдеген – жүрегіндей,
Бәйтерек Жер мен Аспан тіреуіндей.
Ән-жыры Шөмішбайдың
Ғасырлардан
Жалғасқан керуен жолы легіндей.
Кей кезде кісі таппай теңдесерге,
Батылы жете бермес белдесерге.*

*Пушкиннен айнымайтын Шөмішбайды.
Жарасар Дөй десең де, Шоң десең де.*

*Өлеңмен тұрғызады нарды шөккен,
Кең-байтақ кеудесіне алғыс еккен.
Мейлі ол, қай қиырда жүрсе-дағы.
Бәрібір көрінеді алғы шептен.*

*Әркімнің бір биіктен үміті бар.
Кім ұтып, жыр – жарыста кім ұтылар?!
Желдіртіп Алматыға жетіп келсем,
Алдымда Шөмішбайдың шыңы тұрар.*

*Бөлінбей бауырынан, туысынан,
Достықты шығармайды уысынан.
Шөкімдей бір бұлт таппай дал болар ең,
Шөкеңнің кеудесінің қуысынан.*

*Көңілді –
Қай кезде күліп жүрер,
Жөніңді,
Жағдайыңды біліп жүрер.
Жатырқап, бірін-бірі жау санамай,
Болса зой Шөмішбайдай
Бүгінгілер!*

Серік ТҰРҒЫНБЕКҰЛЫ